

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE
Committee of Ministers
Comité des Ministres

Резолюція CM/Res(2010)52

щодо правил надання сертифікату "Культурний шлях Ради Європи"

*(Ухвалена Комітетом Міністрів 8 грудня 2010 року
на 1101-й зустрічі заступників міністрів)*

Комітет Міністрів у відповідності зі Статтею 15.b Статуту Ради Європи,

Беручи до уваги, що Рада Європи має на меті досягнення більшого єднання між своїми членами, і що цієї мети можна домогтися шляхом спільної дії у сфері культури;

Беручи до уваги, що головні цілі європейського культурного співробітництва полягають у просуванні європейської ідентичності в її єдності та її різноманітті; збереженні різноманіття культур Європи; заохоченні міжкультурного діалогу та сприянні запобіганню та врегулюванню конфліктів;

Беручи до уваги, що привернення уваги до чинників, обмінів і подій, які сформували європейську ідентичність, може сприяти усвідомленню європейського громадянства на основі поділяння спільних цінностей;

Беручи до уваги суттєву важливість набуття молодшими поколіннями цього усвідомлення європейської ідентичності й громадянства та спільних цінностей, на яких вони ґрунтуються;

Беручи до уваги, що для того, щоб підтримувати ці спільні цінності та зробити їх більш відчутними, необхідно просувати розуміння історії Європи на основі її матеріальної, нематеріальної та природної спадщини, так щоб виявляти ланки, які єднують її різноманітні культури й регіони;

Відзначаючи, що досягти ідентифікації європейських цінностей та спільної європейської культурної спадщини можна через культурні шляхи, які відслідковують історію народів, міграцію та поширення найважливіших європейських течій цивілізації у сферах філософії, релігії, культури, мистецтва, науки, технології та торгівлі;

Усвідомлюючи, що такі шляхи дозволяють здійснювати довгострокові програми європейського співробітництва у сферах досліджень, популяризації спадщини, культури та мистецтва, культурного й освітнього обміну для молоді, культурного туризму в Європі та сталого культурного розвитку;

Беручи до уваги, що таке співробітництво мобілізує та зводить разом велику кількість осіб, організацій, установ і структур в Європі, а отже сприяє процесу Європейського будівництва;

Беручи до уваги, що для надання інтелектуальної й технічної підтримки цьому співробітництву, яке вимагає значних людських і фінансових ресурсів, потрібно створити формальну оперативну основу, яка уможливіє ствердження фундаментальних цінностей, кількісну та якісну оцінку впровадження, навчання дійових осіб та когерентну комунікацію;

Беручи до уваги, що така основа уможливіє домагання спільних цілей та гарантує якість розпочатих ініціатив;

Беручи до уваги Резолюцію [CM/Res\(2010\)53](#), яка запроваджує Розширену часткову угоду про культурні шляхи (у подальшому – "РЧУ");

Враховуючи цілі та заходи, передбачені РЧУ,

Приймає цю резолюцію, яка анулює та замінює Резолюцію [CM/Res\(2007\)12](#) про культурні шляхи Ради Європи від 10 жовтня 2007 р.;

Приймає правила надання сертифікату "Культурний шлях Ради Європи", які додаються до цієї резолюції.

Правила

Сертифікат "Культурний шлях Ради Європи" може бути наданий проектам, тема яких відповідає критеріям прийнятності частини I нижче, які передбачають пріоритетні дії, як зазначені у частині II, і які представлені єдиною мережею, що відповідає критеріям частини III.

I. Перелік критеріїв прийнятності для тем

Теми повинні задовольняти всі з таких критеріїв:

1. тема повинна бути репрезентативною для європейських цінностей та спільною для кількох країн Європи;
2. тема повинна бути дослідженою й розробленою міждисциплінарними групами експертів з різних регіонів Європи, щоб гарантувати, що діяльність і проекти, які її ілюструють, ґрунтуються на консенсусі;
3. тема повинна бути ілюстративною для європейської пам'яті, історії та спадщини і сприяти тлумаченню різноманіття сьогоденної Європи;
4. тема повинна дозволяти здійснення культурних та освітніх обмінів для молоді, а отже узгоджуватися з ідеями й турботами Ради Європи у цих сферах;
5. тема повинна дозволяти розвиток ініціатив і розробку зразкових та інноваційних проектів у сфері культурного туризму і сталого культурного розвитку;
6. тема повинна дозволяти розробку туристичних продуктів у партнерстві з туристичними агенціями й операторами, орієнтованими на різну публіку, у тому числі шкільні групи.

II. Перелік пріоритетних сфер діяльності

Проекти повинні стосуватися таких пріоритетних сфер діяльності, при цьому задовольняючи критерії, перелічені нижче для кожної сфери діяльності:

1. Співробітництво у дослідженнях і розробках

У цій сфері діяльності проекти повинні:

- грати об'єднуючу роль навколо головних європейських тем, уможливаючи зведення воєдино розсіяних знань;
- показувати, яким чином ці теми є репрезентативними для європейських цінностей, що їх поділяють кілька європейських культур;
- ілюструвати розвиток цих цінностей та різноманітні форми, яких вони можуть набувати в Європі;
- дозволяти проведення досліджень та міждисциплінарного аналізу і на теоретичному, і на практичному рівні.

2. Популяризація пам'яті, історії та Європейської спадщини

У цій сфері діяльності проекти повинні:

- популяризувати матеріальну й нематеріальну спадщину, роз'яснювати її історичне значення та висвітлювати її схожість у різних регіонах Європи;
- враховувати й підтримувати хартії, конвенції, рекомендації та роботу Ради Європи, ЮНЕСКО та ІКОМОС, які стосуються відновлення, захисту й популяризації спадщини, ландшафтного та просторового планування;

– виявляти та популяризувати об'єкти й території європейської спадщини, інші за пам'ятки та об'єкти, зазвичай використовувані в туризмі, зокрема у сільській місцевості, але також у промислових зонах у процесі економічної перебудови;

– враховувати матеріальну й нематеріальну спадщину етнічних і соціальних меншин у Європі;

– через відповідне навчання сприяти підвищенню обізнаності серед осіб, відповідальних за прийняття рішень, практиків і широкої публіки щодо комплексної концепції спадщини, необхідності її захисту, тлумачення й комунікації як засобу сталого розвитку та викликів і нагод, які вона репрезентує для майбутнього Європи.

3. Культурні та освітні обміни для молодих європейців

У цій сфері діяльності проекти повинні:

– включати організацію заходів з групами молоді для сприяння поглибленим обмінам, спрямованим на розвиток концепції європейського громадянства, збагаченого своїм різноманіттям;

– робити наголос на особистих і справжніх враженнях через використання місць і контактів;

– заохочувати усунення роз'єднаності, організовуючи обміни для молоді різного соціального походження та з різних регіонів Європи;

– запроваджувати пілотні схеми з обмеженою кількістю країн-учасниць і бути забезпеченими достатніми ресурсами для проведення значимої оцінки з метою створення прототипів, які можуть слугувати стандартними моделями;

– ініціювати діяльність зі співробітництва із залученням освітніх закладів на різних рівнях.

4. Сучасна культурна й мистецька практика

У цій сфері діяльності проекти повинні:

– ініціювати дискусію та обмін у міждисциплінарній та міжкультурній перспективі щодо різних культурних і мистецьких форм вираження та сприйняття різних країн Європи;

– заохочувати діяльність і мистецькі проекти, які досліджують зв'язки між спадщиною та сучасною культурою;

– висвітлювати у сучасній культурній та мистецькій практиці найбільш інноваційні методи у розумінні креативності та пов'язувати їх з історією розвитку майстерності, до якої б сфери вони не належали: образотворче мистецтво, виконавське мистецтво, декоративно-прикладне мистецтво, архітектура, музика, література чи будь-яка інша форма культурного вираження;

– ініціювати утворення мереж й діяльність, які руйнують бар'єри між професіоналами й аматорами, зокрема стосовно навчання для молодих європейців у відповідних сферах.

5. Культурний туризм і сталий культурний розвиток

У цій сфері діяльності проекти повинні:

– враховувати місцеву, регіональну, національну та європейську ідентичність;

– активно залучати друковані й мовні засоби масової інформації та повною мірою використовувати потенціал електронних засобів масової інформації для підвищення обізнаності щодо культурних цілей проектів;

– підтримувати діалог між міською й сільською культурами, між регіонами на півдні, півночі, сході та заході Європи і між розвиненими та менш сприятливими регіонами;

– підтримувати діалог і взаєморозуміння між культурами більшості та меншості, корінних мешканців та іммігрантів;

– знаходити можливості для співробітництва між Європою й іншими континентами через особливу спорідненість певних регіонів;

– у сфері культурного туризму займатися підвищенням обізнаності громадськості, приверненням уваги осіб, відповідальних за прийняття рішень, щодо необхідності захисту спадщини як частини сталого розвитку території та намагатися диверсифікувати і пропозицію, і попит з метою сприяння розвитку якісного туризму з європейським виміром;

– шукати партнерства з державними й приватними організаціями, що діють у сфері туризму, з метою розробки туристичних продуктів та інструментів, спрямованих на всі потенційні категорії публіки.

III. Перелік критеріїв для мереж

Ініціатори проектів формують міждисциплінарні мережі, розташовані в кількох державах – членах Ради Європи. Такі мережі повинні:

– представити концептуальну основу, що спирається на виконане дослідження вибраної теми та прийнята різними партнерами по мережі;

– залучити кілька держав – членів Ради Європи до всього чи частини свого проекту (своїх проектів), що не виключає діяльності двостороннього характеру;

– планувати залучення якомога більшої кількості держав – учасниць Європейської культурної конвенції (ETS No. 18), а також, де доречно, інших держав;

– забезпечити фінансову та організаційну життєздатність запропонованих проектів;

– мати юридичний статус у формі або асоціації, або федерації асоціацій;

– провадити діяльність на основі демократичних принципів.

На підтримку презентації своїх проектів мережі повинні:

– запропонувати вичерпну програму та зазначити її цілі, методи, партнерів, країни-учасниці (поточні й передбачувані), причетні сфери діяльності та загальний розвиток програми в середньо- й довгостроковій перспективі;

– назвати в різних країнах – членах Ради Європи головних ініціаторів, учасників та інших потенційних партнерів, які ймовірно утворять мережу; зазначити, де доречно, інші партнерські організації на міжнародному рівні;

– зазначити регіони, яких стосуватиметься проект;

– надати подробиці фінансового та операційного плану;

– додати основний документ (основні документи), який стосується їхнього юридичного статусу.

IV. Сертифікація

1. Сертифікат "Культурний шлях Ради Європи" надає Керівна рада РЧУ, яка за необхідності може звернутися за порадою до одного чи більше кваліфікованих консультантів, після консультації з Керівним комітетом з питань культури (CDCULT), Керівним комітетом з питань культурної спадщини та ландшафту (CDPATER) і, якщо Керівна рада вважатиме за необхідне, іншими доречними комітетами чи органами Ради Європи.

У разі негативного висновку CDCULT або CDPATER для надання сертифікату необхідна згода Комітету Міністрів.

Проектам і темам, які допомагають досягненню пріоритетних політичних цілей Ради Європи, надається особливе сприяння.

2. Після надання сертифікату повне згадування "Культурний шлях Ради Європи" та логотип Ради Європи повинні розміщуватися на всіх комунікаційних матеріалах включно з прес-релізами. Мережам буде наданий посібник з рекомендаціями (або вадемекум), зокрема стосовно дорожніх покажчиків.

За будь-якої можливості сертифікат у супроводі логотипу Ради Європи повинен бути на дорожніх покажчиках і щитах, що позначають культурний шлях.

3. Оцінка мереж, відповідальних за проекти, що отримали сертифікат "Культурний шлях Ради Європи".

Кожні три роки мережі повинні подавати звіт, який дає можливість Керівній раді РЧУ оцінити їхню діяльність, щоб встановити, чи продовжують вони задовольняти критерії частин I, II, III і IV вище.

Якщо Керівна рада РЧУ знайде незадовільним дотримання вимог частин I, II, III і IV вище, вона дасть рекомендацію щодо забезпечення такого дотримання. Якщо протягом року рекомендацію не виконано, Керівна рада РЧУ може анулювати сертифікат після консультації з CDCULT і CDPATER.

У разі, якщо, на думку CDCULT або CDPATER, сертифікат не слід анулювати, для анулювання сертифікату необхідна згода Комітету Міністрів.

Мережі, які отримали сертифікат у відповідності з Резолюцією [CM/Res\(2007\)12](#), підлягають процедурі оцінки, окресленій у пункті IV.3 цієї резолюції.

Керівна рада РЧУ приймає рішення щодо способів практичного застосування цієї резолюції. З цією метою вона може прийняти правила процедури.